

Paras ystävä

Tansanialainen työkaverini, lastensuojeluhankkeen koordinaattori Ester Lema laittoi Whatsapp-viestinä minulle kuvansa. Se on ihan tavallista, mukavaa huomioimista. Kuvassa hän istuu toimistossa, kauluspaidassa ja hymyilee puhelimensa kameraan. Hän hymyilee. Minulle. Näen, että hän on vähän väsynyt. Lähetän hänelle takaisin rukoilevat kädet -kuvan. Meidän kesken se tarkoittaa, että rukoilen puolestasi. Rukoilen työsi puolesta, elämäsi puolesta. Olet minulle tärkeä ja toivon sinulle kaikkea hyvää. Voisin laittaa myös sydämen – olet ajatuksissani.

Kuvan taustasta tiedän, että hänellä on ollut pitkä työpäivä. Voi olla, että kirkon toimiston ovi on käynyt tiuhaan, on ollut ristiriitoja selvitettävänä, bussirahan ja ruoka-avun tarvetta. Diakoniatyön toimistossa käydään monenlaista läpi. Kaikesta ei olla aina työntekijöidenkään kesken samaa mieltä siitä, mitä olisi oikein tai paras tehdä. Välillä on pelkkää iloa ja tyytyväisyyttä, kuten silloin, kun toimistoon tullaan näyttämään läpi mennyttä koetta tai kertomaan, että rannasta on saatu hyvin kalaa, jota on nyt myytäväksi asti.

Voi olla, että meidän kulttuurissamme omien kuvien lähettäminen spontaanisti toisille on ehkä enemmän nuorten tapa. Ideassa on kyllä opittavaa. Olen yrittänyt opetella nuorten mukaisesti spontaanimpaa huomioimista. Vaikka en usein, tuskin milloinkaan, tunnu ehtivän ystäväni kanssa viettämään aikaa, voin osoittaa välittämistäni tällä tavalla. Minä täällä yhtäkkiä ajattelen sinua ja lähetän sinulle sekä rohkaisevaa hymyä tai sydämiä, rukouskäsiä! Kuka ei ilahdu, jos joku laittaa ystävydenosoituksen keskellä arkea, silloin, kun ei ole merkkipäivä eikä erityistä syytä muistaa ystävää. Kuvittelen Esterin hengähdystauon keskellä työasioita. Kuvittelen, kuinka hän on tarvinnut taukoa ja selannut hetken puhelintaan. Napannut itsestään hymyilevän kuvan kuin vahvistuksena siitä, että vaikeuksienkin keskellä meillä on ystävyyttä, joka kannattelee meitä.

Lastenlaulussa lauletaan, että Jeesus on paras ystävämme. Niin on. Toivon, että sen jälkeen meille on tärkeää se, että meillä on perhettä tai sukua tai ystäviä. Heille voimme lähettää viestejämme ja kertoa yksinkertaisella tavalla, että rukoilemme toistemme puolesta. Rukoilemme jaksamista työhön tai koulun käyntiin, rukoilemme rukousvastausten puolesta, rukoilemme terveyden ja hyvinvoinnin puolesta. Hebrealaiskirjeessä (10:24) kehoitetaan pitämään huolta toinen toisistamme ja kannustamaan toisiamme rakkauteen ja hyviin tekoihin. Minään maailmanhistorian aikana ei ole ollut aikaa, jolloin läheiset eivät olisi olleet tärkeitä. Yhteyttä on pidetty ja huomiota osoitettu eri tavoin. Tämän ajan yksi huomion osoittamisen tapa voi olla nopeasti laitettut, spontaanit kuvat ja viestit.

Olen iloinen Esterin ystävydenosoituksesta. Nappaan kuvan ikkunalla kasvavasta mangopuun taimesta ja lähetän sen Esterille. Kohta tulee vastausviestinä rukoilevat kädet. Herra, varjele ystävyttä!

Siunauksin,

Pia Pyhtilä /Suomen Lähetysseura